

Εν πάση αγαθωσύνη (Μητροπολίτης Καστορίας Σεραφείμ)

/ [Πεμπτούσία](#)

Φθάσαμε και πάλι, αδελφοί μου αγαπητοί, στην αρχή της καινούργιας χρονιάς. Γι' αυτό και μέσα στη λατρεία της Εκκλησίας μας, πολύ δε περισσότερο μέσα στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, νοιώθουμε την ανάγκη, εντονότερα σήμερα, να επαναλάβουμε την ικετηρια δέηση του φωστήρος της Καισαρείας Μεγάλου Βασιλείου, του οποίου την μνήμη γιορτάζουμε: «Ευλόγησον τον στέφανον του ενιαυτού της χρηστότητος σου• παύσον τα σχίσματα των Εκκλησιών• σβέσον τα φρυάγματα των εθνών• τας των αιρέσων επαναστάσεις ταχέως κατάλυσον, τη δυνάμει του Αγίου σου Πνεύματος. Πάντας ημάς πρόσδεξαι εις την βασιλείαν σου ... την σην ειρήνην και την σην αγάπην χάρισαι ημίν, Κύριε ο Θεός ημών»[1].

Είναι δε διαπιστωμένο πως ο χρόνος φεύγει γρήγορα. Καλπάζει προς την αιωνιότητα και οδηγεί την πτωχή ύπαρξή μας στο τέλος της παρούσης ζωής. Γι' αυτό και ο άνθρωπος προσπαθεί ιδιαίτερα, με πολλούς τρόπους, όπως φώτα,

χρώματα, μουσική, γευστικές απολαύσεις, θεάματα και διασκέδασεις, να εξαγοράσει τον χρόνο της παρούσης ζωής.

Μας διαφεύγει όμως της προσοχής μας ότι ο άνθρωπος δημιουργήθηκε εν χρόνω και μέσα στον χρόνο κατανοεί την ύπαρξή του. Δεν ταυτίζεται όμως με τον χρόνο, γιατί η φύση του είναι αθάνατη και φθάνει στην αιωνιότητα. Και ενώ ο χρόνος κυλάει πάνω στα εφήμερα, ο άνθρωπος, κορωνίδα της δημιουργίας, δεν είναι εφήμερος αλλά αιώνιος.

Πόσο συγκλονιστικός είναι ο λόγος του Δικαίου Ιώβ: «Ο δε βίος μου εστί ελαφρότερος δρομέως• απέδρασαν και ουκ είδοσαν»[2]. Δηλαδή η ζωή μου φεύγει γρηγορότερα από την ταχύτητα του δρομέως. Και συνεχίζει ο αθλητής αυτός της πίστεως. : Το παράπονο που περικλείει την διαπίστωση πως : μπορείς να βρεις πάνω στη θάλασσα το αχνάρι του καραβιού που φεύγει; Η στον αέρα τα ίχνη του αετού που πετά ζητώντας την τροφή του[3]; Έτσι και το όνομά μας, κατά τον σοφό Σολομώντα «Θα λησμονηθεί μέσα στο χρόνο και κανείς δεν θα αναφέρει τα έργα μας. Θα διαβεί η ζωή μας όπως τα ίχνη της νεφέλης και η ομίχλη που την διαλύουν οι ακτίνες του ηλίου[4].

Και όμως, μπορεί η ζωή μας αυτή να είναι λίγη, όμως βαραίνει σε αξία απροσμέτρητη, γιατί η τιμή του ανθρώπου που είναι βγαλμένος από τα χέρια του Δημιουργού, υπερβαίνει ολόκληρο τον κόσμο. Μας το βεβαιώνει το αδιάψευστο στόμα του Χριστού «Τι γαρ ωφελείται άνθρωπος εάν τον κόσμον όλον κερδήση, την δε ψυχήν αυτού ζημιωθή; η τι δώσει άνθρωπος αντάλλαγμα της ψυχής

αυτού;»[5].

Πως μπορούμε, λοιπόν, να πορευθούμε μέσα στον χρόνο; Ποιό τρόπο ζωής μπορούμε να ακολουθήσουμε για να κατακτήσουμε την αιωνιότητα και το όνομά μας να γραφεί εν βίβλω ζωής και να βρισκόμαστε συγχρόνως στη μνήμη του Θεού; Ο Απόστολος των εθνών Παύλος μας δίνει το δικό του στίγμα για την καινούργια χρονιά: «Εν πάση αγαθωσύνη»6.

Και πρώτον. Τι είναι η αγαθωσύνη;

Σημαίνει την σταθερότητα του χαρακτήρος. Την ωριμότητα της σκέψεως και της πνευματικής ζωής. Είναι η εσωτερική διάθεση του ανθρώπου που έχει θέσει σαν στόχο στη ζωή του να κατευθύνεται προς κάθε τι που είναι αγαθό. Η αγαθωσύνη είναι η μητρική γλώσσα όλων των ανθρώπων. Με αυτήν μπορούν να επικοινωνήσουν, να ακουμπήσει ο ένας στην καρδιά του άλλου και μαζί να πορευθούν στον πλανήτη αυτόν της γης.

Ποιός σήμερα δεν καταλαβαίνει την γλώσσα της καλοσύνης, της ευεργεσίας και της αγάπης; Ποιός δεν εμπνέεται από αυτήν την αρετή και δεν αναπνέει αυτό το πνευματικό οξυγόνο που είναι καρπός του Αγίου Πνεύματος; «Ο γαρ καρπός του Πνεύματος εν πάση αγαθοσύνη» θα μας πιστοποιήσει η Απόστολος Παύλος.

Και ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος θα συμπληρώσει : «δοκεί μοι ενταύθα και ολόκληρον την αρετήν ούτω καλεί»[7].

Γιατί απλούστατα ο άνθρωπος πλάσθηκε εξ αρχής από τον Θείο Δημιουργό καλός,

αγαθός και δίκαιος. Η πτώση του όμως και η αμαρτία διέστρεψαν την αγαθή του φύση, γι' αυτό και η επαναφορά του στην κατάσταση της αγαθωσύνης, του προσδίδει μία ιδιαίτερη τιμή και συγχρόνως ευλογία από τον Θεό.

Δεύτερον. Η αγαθωσύνη δεν παραμένει μόνο μέσα στον χώρο των διαθέσεων και των αισθημάτων. Ο άνθρωπος που την διαθέτει, την παρέχει αφειδώλευτα, σαν το ήρεμο ρυάκι που αθόρυβα στο πέρασμά του δίνει ζωή στη χλωρίδα.

Η αγαθωσύνη επεμβαίνει διακριτικά, ακούει ακούραστα, προσφέρεται αθόρυβα, ενοχλείται ευχάριστα, υποβάλλεται σε κόπους και θυσίες, προκαλεί ευχαρίστηση, οικοδομεί και στηρίζει, επανορθώνει τα λάθη, έχει πάντοτε ως στόχο τον λόγο του βιβλίου των Πράξεων των Αποστόλων «Μακάριόν εστι μάλλον διδόναι η λαμβάνειν»[8].

Η αγαθωσύνη προσφέρεται κυρίως χωρίς διαλείψεις και διακρίσεις. Καλοσύνη όχι μόνο σ' εκείνους που μας έχουν ευεργετήσει, ούτε μόνο στα συγγενικά μας πρόσωπα, αλλά ιδιαιτέρως προς τους εχθρούς μας. Είναι συγκλονιστικός ο λόγος του Αγίου Νικολάου Επισκόπου Αχρίδος: «Ευλόγησε, Κύριε, τους εχθρούς μου. Οι εχθροί μου είναι οι μεγαλύτεροι ευεργέτες μου».

Η μακροθυμία προς εκείνους που ποικιλοτρόπως μας βλάπτουν η μας αδικούν είναι υποχρέωσή μας, καθώς η αγαθωσύνη είναι η έμπρακτη εφαρμογή της ρητής εντολής: «Εάν πεινά ο εχθρός σου, ψώμιζε αυτόν, εάν διψά πότιζε αυτόν ... μη νικώ υπό του κακού, αλλά νικά εν τω αγαθώ το κακόν»[9].

Αγαθωσύνη θα πει τελικά, προσπάθεια έντονη να ευεργετούμε και να φαινόμεσθε χρήσιμοι σε κάθε ανάγκη και δυσκολία. Γι' αυτό έχει λεχθεί ότι ο αγαθός άνθρωπος εκφράζει τον αγαθό θησαυρό της καρδιάς του στην καθημερινή του πράξη. Έχει σαν αιώνιο πρότυπο αγαθωσύνης τον αρχηγό και τελειωτή της πίστεως ημών Ιησού Χριστό[10], ο Οποίος στην επίγεια πορεία Του «διήλθεν ευεργετών και ιώμενος πάντας τους καταδυναστευομένους»[11].

Την αγαθοσύνη, λοιπόν, μας προσφέρει ως τέλειο υπόδειγμα ζωής ο Χριστός υπενθυμίζοντας στον καθένα μας: «πλην αγαπάτε τους εχθρούς υμών και αγαθοποιείτε και δανείτε μηδέν απελπίζοντες, και έσται ο μισθός υμών πολύς, και έσεσθε υιοί του υψίστου, ότι αυτός χρηστός εστιν επί τους αχαρίστους και πονηρούς. Γίνεσθε ουν οικτίρμονες, καθώς και ο πατήρ υμών οικτίρμων εστί»[12].

Την αγαθοσύνη μας τη φανερώνει με το έργο του ο θαυμαστός Ιεράρχης της Εκκλησίας Μέγας Βασίλειος, καθώς και όλη η χορεία των Αγίων μας. Ο Όσιος Παΐσιος, ο Όσιος Πορφύριος, ο Όσιος Ιάκωβος, ο Όσιος Αμφιλόχιος της Πάτμου, η Οσία Σοφία της Κλεισούρας.

Η αγαθοσύνη ας γίνει ο στόχος μας στην καινούργια αυτή χρονιά.

Στην ζωή μας αυτή παλεύουμε καθημερινά με τον χρόνο. Μπορούμε να ξεπεράσουμε την απειλή του, όταν αφήσουμε να διαπεράσουν την ύπαρξή μας οι κρουνοί της χάριτος του Θεού.

Να αποκτήσουμε όραμα όπως οι Άγιοι της Εκκλησίας μας. Να έχουμε ως σύντροφο τον Χριστό, να Τον πιστεύουμε, να Τον αγαπούμε, να Τον ακολουθούμε, και να Τον εμπιστευόμαστε.

Έτσι συνδεδεμένοι μαζί Του, και με την αρετή της αγαθοσύνης, που θα στολίζει τα μέτωπά μας, θα υπερβαίνουμε τον χρόνο, θα τον νικούμε και θα ατενίζουμε με αισιοδοξία την αιωνιότητα.

Χρόνια πολλά, αδελφοί μου αγαπητοί,

Ευλογημένος ο νέος ενιαυτός

Να έχετε υγεία, δύναμη και ενίσχυση στον προσωπικό σας αγώνα.

Παραπομπές:

1 Θεία Λειτουργία Μεγάλου Βασιλείου

2 Ιώβ 9,25

3 Ιώβ 9,26

4 Σοφ. Σολ. 2,4

5 Ματθ. 16,26

6 Εφεσ. 5,9

7 Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, Ομιλία Λ , Εις την προς Ρωμαίους επιστολήν του αποστόλου Παύλου, κεφ. α, ΕΠΕ 17,642. ΡΓ 60,653 (Ομιλία ΚΘ).

8 Πραξ. 20,35

9 Ρωμ. 20,21

10 Εβρ. 12,2

11 Πραξ. 10,38

12 Λουκ. 6,35-36